

נחוג . יום-הולדתו ה-36 של הצייר הישראלי משה גת, אחד משלושת הציירים הישראליים שצויריהם מבוקשים ביותר בארצות-הברית (ראה מדור במדינה).
נחוג . יום-הולדתו ה-46 של המשורר והפזמונאי חיים חפר. יליד פולין שגדל

חפר

ברעננה, שירת בפלמ"ח ומלבד כתובת פיומנים השתתף שם גם בליל פיצוץ הגשרים ב-1945. חפר שוהה עתה בארץ-הברית לקראת הפקת המוזמר שלו בברודוויי הנקרא בשם לעבור עוד חזרה, לחיות עוד קייץ.

נחוג . יום-הולדתו ה-62 של העיתונאי הוותיק נתן גורדון, מנהלה הישראלי (הנכה והצמוד לכיסא גלגלים) של סוכנות הידיעות הצרפתית פראנס פרס. גורדון, יליד ורשה, שלמד עיתונאות ב"קופנהגן, הוא בעל אות מיסדר החרות על-שם המלך כריסטיאן.

נחוג . יום-הולדתו ה-65 של הדוקטור לכלכלה ברוניסלב רב ליון, יליד פולין, נשלה לראשונה לארץ מפני

ליון

ליון בשנת 1932 מ"טעם לישיבת המיסר-חר ארץ-ישראל—

פולין ואחר שעלה לארץ כיהן כ"מפקח הבנק הפולני פ.9.א.ו בתל-אביב, עבר לשטח הפיר"ס והעיתונות ו"היה בין השאר, המנהל האדמיניסטרטיבי של העולם הזה. נבחר ליו"ר אגודת העיתונות הפריודית בארץ ולנשיא לישיבת יחקק ילון של בני-הברית.

נבחר . בסילדלפיה, עליידי איר-גון בני-הברית בארצות-הברית, ליו"ר ה"אירגון שלוש השנים הקרובות, ליו"ר ה"ברומברג ממדינת טנסי, שבא במקומו של ויליאם וקסלר שסיים את תקופת כהונתו השנייה.

מונה . ליועץ המשפטי של הממשל ברצועת עזה, במקומו של סגן-אלוף צבי עינבר שכיהן בתפקיד זה מאז מלחמת ששת הימים, ב"רסון אברהם פכטר, שהיה נשיא ביה"הרין הצבאי בעזה.

מונה . עליידי שרי-התיקשורת, ל"מנהל בנק הדואר, אלפרד ר"ן שכיהן עד כה כמנהל שירותי הדואר במשרד-התיקשורת.
נפטרה . בלונדון, בגיל 44, ה"פסנתרנית הישראלית-לשעבר סילריה אריאלי, ששמה הקודם היה ססיל ליי-בובין, ילידת איסטנבול, בת להורים יהודים-רוסיים שאביה היה מורה לפסנתר שלימד את בתו, שהתפרסמה כבר בגיל חמש כילדת-הפלא שניגנה לפני המלכה ה"רומנית ואישים מפורסמים אחרים. עברה לגור בירושלים ב"1943 והשתקעה בכריי-סניה ב"1949.

נפטרה . בעיר קולומביל שבמדינת מיסיסיפי בגיל 130, סילוורט מ"ג, ש"היה עבד כושי ושימש ב"1860 כקברן בעת מלחמת האזרחים בארצות-הברית. יליד צפון-קרוליינה, התגורר רוב ימיו במיסיסיפי, התחתן שלוש פעמים וכדי לאשר את גילו המופלג, הציג מיסמכים של סוחר-יעדים שהעידו על תאריך הולדתו.

„בעלי, מישה אשרוב, בטח יבין -

אבל החברה של ז'אן לא הבינה..."

הרומאן המבויים של דליה פרילנד

כ אשר יצאה דליה פרילנד מן המטוס במונטריאול שבקנדה — לשם הגיעה לפני שלושה שבועות כדי להשתתף בככורת סרטם שבע פעמים ביום — היא לא האמינה למראה עיניה: צבא שלם של עיתונאים וצלמים קידם את פניה בתיקתוק מצלמות, וסידרת שא"לוח בקצב של מכונת ירייה.

דליה לא הצליחה להבין את זה. היא ידעה שהסרט עורר תשומת-לב בקנדה, ושהיא השקנית מדי נקבה היהידה ש"הוזמנה לככורה החגיגית — אבל בין עובדות אלה לבין התקפה עיתונאית כזאת עדיין היתה רחוקה הררך.

מה שדליה לא ידעה, באותם רגעי-מבוכה ראשונים, הוא שהלהיסות של עיתונאי קנדה אחרי דמותה החגיגית — היתה רחוקה מלהיות סתמית. הדליה' שעליה התנפלו בעשרותיהם, מהרגע שהגיעה לנמל-התעופה, לא היתה סתם שחקנית ישראלית מוכשרת, ואפילו לא שחקנית ישראלית שהשתתפה בסצני-נתיעורם קצרה ב"סרט הציפורנוגראפי. בעיניהם היא היתה דליה של ז'אן קוטו, ועובדה רומנטית זו הספיקה כדי להפוך אותה לאשה הכי מצולמת בקנדה בשבוע שלפני האחרון.

כי ז'אן קוטו — המשחק בסרט שבע פעמים ביום לצידה של דליה — הוא אחד משחקני הקולנוע והתיאטרון המפורסמים ביותר בקנדה כיום. ברור — לכן — שכל רומן חדש שלו, זוכה לתשומת-לב ציבורית מירבית. עובדה זו לא נמלטה מידיעתם של אנשי

הידיעה המכוברת: „להלכה החדשה של ז'אן קוטו" — בתואר זה זכתה דליה על-ידי עיתון צילום של אחד מן הרגעים הרומנטיים המפורקים הרבים, שהיו לז'אן ולדליה במשך תשעת הימים בהם שהתה בקנדה.

נמצאה איתו יחד בתקופת ההסרטה ב"ש" ראל — וזה רק טבעי ששני שחקנים צעירים ויפים, המתחשטים ביחד, ימצאו אחד את השני. „כשהגעתי — פשוט העמידו אותי בפני עובדות", מספרת דליה, "זה קרה מייד לאחר שהמטוס נחת, דקות לפני תחילת מסיבת-העיתונאים שנערכה בחדר האנשים החשובים. הבמאי, דני, לקח אותי הצידה, וסיפר לי שההפקה הפיצה שמועה על כך שעשיתי את כל הדרך לקנדה, רק במטרה להתראות עם ז'אן.

יחסי-הציבור של הסרט, ולכן, בנסותם לארגן את מסע-הפירסום שלו, צצה באופן טבעי האפשרות לארגן קשר רומנטי בין דליה וז'אן. דליה נראתה ככתיחה הפיק"ט ביבת המתאימה ביותר לז'אן: ראשית, היא צעירה, יפה ופוטוגנית. שנית, היא

ב אותו זמן לא ידעתי שז'אן הוא כוכב כל כך גדול בקנדה, ולא תיארת לי עצמי שכל העיתונים יפרסמו תמונות-ענק שלנו. התייחסתי לכל העניין בבידור, ואמרת לי שמיצדי אני מוכנה להשתתף במישחק. „האמת היא שלא האמנתי שמישהו יקנה את הלוקש הזה. אבל איך שלא יהיה, הסרבתי לדני שאני אשה. ולכן — כמוכן שאני לא יכולה לחזר אחריו. אבל אם הוא יחזר אחרי — לא אעשה בעיות." אבל מי שכן עשתה בעיות — היתה דווקא החברה האמיתית של ז'אן — מישל בריאן. מישל, שהיא מסיקת-תוכניות ב"רדיו וסופרת, לא יכלה בשום פנים ואופן להשלים עם הרומן של אהובה המפורסם. „ודאי שהיא ידעה שכל מה שהיה ביני וביני ז'אן הוא המצאה של יחסי-ציבור", מסבירה דליה, „אבל למרות זאת — היא לא יכלה להשלים עם כך. כאשר נסענו לאולפני הצילום של הטלוויזיה — וזה סודר מראש שנעשה זאת ביחד — היא לא היתה איתנו. את זה אפשר היה להציג בתור, עבודה", אבל לכל האירועים האחר-רים הגענו בשלישית.

מה עם הבעל החוקי? „למישה זה בכלל לא איכפת", מזהיר רה דליה, „דבר ראשון — זה קרה בקנדה. יתכן שאילו היו מנסים לעשות טריק כזה בארץ — הוא לא היה מסכים. אבל בקנדה? מי בכלל מכיר את הז'אן הזה כאן בארץ? „חוקי מזה — המצפון שלי נקי. יש לי די עדים בשביל להוכיח לו שלא היה ביני וביני ז'אן שום דבר, חוקי מפיירסומים בעיתונות. מישה לא מתרגש — זמתיחם לעניין בדיוק כמוני: כמו אל בידור טוב."

המשולש המדומה: מישל בריאן (משמאל) חברתו האמיתית של ז'אן קוטו, סוקרת בעניין את יריבתה המדומה, בעת הפרייירה החגיגית של הסרט שבע פעמים ביום. ז'אן קוטו מחבק את מישל, מחייך לעבר דליה, הנראית מקסימה בשימלת-ערב שחורה של האופנאי ג'דעון אוברזון